

[Niels Hølvæg Petersen]

indrette skatteregler, der indeholder en så fantastisk tilskyndelse til privat gældsstiftelse, som de nuværende regler gør det. Og der er ingen udsigt til, at vi kan få hverken et mere retfærdigt skattesystem eller en bedre balance i den samlede økonomi, hvis ikke man tager fat på det problem.

Regeringen har jo her luftet forskellige muligheder: man var fremme med, at der nu skulle ske en fuldstændig optrapning af fradragets retten for renter af privat gæld over en vis periode, siden hen har man jo trukket noget i land igen. Det er i øjeblikket aldeles uklart, hvilke forestillinger regeringspartierne har på området, men jeg tror faktisk, det hæster for sagens skyld for regeringspartierne at fremlægge en politik.

Et andet område, som jeg vil drage frem, har også at gøre med at tilvejebringe forudsætningerne for en bedre balance i økonomien, på noget længere sigt at forøge den samlede opsparing. Det har at gøre med medejendomsretsproblemet i industrien. Vi er i det radikale venstre fuldstændig overbevist om, at hvis man på noget længere sigt skal opnå en bedre balance, en større opsparing, er medejendomsretten et helt nødvendigt instrument. Vi savner det i den økonomiske politik i disse år, med det sikre resultat, at vanskelighederne ved at føre den nødvendige og ønskelige omkostningsdæmpende politik bliver meget store. Vi mangler instrumentet i den økonomiske politik, som gør, at man kan sikre, at den øgede indtjening i virksomhederne, som skulle blive resultatet af en succesrig indkomspolitik, ikke kun kommer ejerne til gode, for gør den det – hvis det er resultatet – ved vi af erfaring, at vi intet held får med at føre den nødvendige indkomspolitik. Så bliver indkomspolitikken og efterlysningsen af den til magi og besværgelser og får ikke et reelt indhold. Derfor er spørgsmålet om medejendomsret i allerhøjeste grad noget, der har at gøre med rentens højde, med opsparingens højde, i den lange sigt, og et spørgsmål, hvor regeringen stadig væk, på trods af at den for nogle måneder siden fortalte, at man havde intensive overvejelser i gang i regeringen, skylder svar på, hvad der er dens politik på området.

Det tredje område, jeg kort vil fremdrage, vedrører finansieringen af det almennyttige byggeri. Det almennyttige byggeri er jo et af de områder, der virkelig rammes hårdt af

den høje rente. Vi har tidligere fremsat forslag om, at man skulle finansiere det almennyttige byggeri med indeklån, som ville give en lavere begyndelsesleje, og som ville lægge et bedre udgangsniveau for huslejen i det almennyttige byggeri. Ved overgangen til indeklån ville man efter vores opfattelse meget mere effektivt løse det almennyttige byggeris problemer, end man kan med de antydninger af forslag, som er kommet fra regeringens side.

Jeg skal endelig nævne, at det selvsagt også spiller en stor rolle for denne diskussion reelt, at der gøres en stærkere indsats for at begrænse prisstigningerne på jord. Det forslag, der bakes med i regeringspartierne, og som vi jo kun kender rygtevis, forslaget om værdistigningsafgift, vil efter vores opfattelse ikke yde noget virkeligt bidrag til at holde igen på prisudviklingen på jord og fast ejendom. Der er behov for, at man mere dristigt går ind i dette spørgsmål fra regeringens side, hvis man skal have held til at føre den nødvendige indkomspolitik, som igen er forudsætningen for en lavere rente og en bedre balance i den samlede økonomi.

Jeg skal til slut nævne noget, der har været fremført flere gange tidligere fra radikal side. Således som vores pengepolitik er i støbeskeen i disse år på grund af de store indenlandske statslån, salget af statsobligationer, på grund af valutauroen i verden omkring os, på grund af, at det uorganiserede kreditmarked tiltager sig en stadig større andel af den samlede långivning, og på grund af uklarheden også i vores pengepolitik på det institutionelle område med hensyn til, hvem der egentlig har ansvaret for de forskellige elementer, trænger det sig stærkt på med mere grundlæggende drøftelser af en række institutionelle forhold i vores pengepolitik. Det står os ganske klart, at det ikke er noget, man uden videre kan gå til i en hast og improvisere sig frem til; det er noget, der vil kræve mere grundlæggende overvejelser, f. eks. i form af nedsættelse af en pengepolitisk kommission.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig begynde med en konstatering: vi har en høj rente, vi har udlånsloft, vi har stor arbejdsløshed, og vi har fortsat vækst i udlånslandsgælden. Samtidig føler man, at regerin-